

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 513/2019-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., Križkova 9, Bratislava, v mene ktorej konaná advokát Mgr. Peter Kubovič, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 352/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Základné práva sťažovateľky [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 352/2014 **b o l i p o r u š e n é .**

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 352/2014 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 640,66 € (slovom šesťstoštyridsať eur a šesťdesiatšesť centov), ktorú je Okresný súd Žilina povinný zaplatiť na účet jej právneho zástupcu advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o. Križkova 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 352/2014.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že sťažovateľka podala 6. novembra 2014 na okresnom súde žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Sťažovateľka namieta, že zo strany okresného súdu nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k prejednaniu predmetnej veci a jej právoplatnému rozhodnutiu. V ústavnej sťažnosti výslovne uvádza, že „... súdne konanie trvá od 06.11.2014 až do dnešného dňa, čo predstavuje obdobie takmer piatich rokov, čo Okresný súd Žilina vo veci právoplatne nielenže nerozhodol, ale ani nekonal“.

2.1 Sťažovateľka tvrdí, že má naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva, je vlastníčkou rodinného domu stojaceho na pozemkoch, resp. susediaceho s pozemkami, ku ktorým žiada určenie vlastníckeho práva. Zastáva názor, že okresný súd vo veci nevyužil všetky svoje zákonné prostriedky, a tak nezabránil priet'ahom v konaní.

3. Podľa názoru sťažovateľky nečinnosť a neefektívnu činnosť okresného súdu nemožno ničím ospravedlniť. Od podania žaloby uplynulo takmer päť rokov a do dnešného dňa podľa jej názoru nedošlo ani k zaslaniu žaloby žalovanému, pretože sťažovateľke nebolo z okresného súdu doručené akékoľvek vyjadrenie protistrany v zmysle § 167 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov a rovnako nebolo za takmer päť rokov od podania žaloby nariadené pojednávanie vo veci samej.

4. Sťažovateľka zastáva názor, že vzhľadom na nečinnosť porušovateľa jej vznikla ujma spôsobená bezdôvodným predlžovaním stavu právnej neistoty, a preto sa okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov domáha aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 €.

5. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Žilina p o r u š e n é.

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/352/2014 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,- Eur (slovom: päťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o., IBAN: SK57 1100 0000 0026 2772 6277 vedený v Tatra banka, a.s. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Žilina je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (2 právne úkony v zmysle § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu s DPH) sťažovateľke [REDAKOVANÉ] v sume 415,51 Eur (slovom: štyristo pätnásť eur a päťdesiat jeden centov), na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s.r.o., IBAN: SK57 1100 0000 0026 2772 6277 vedený v Tatra banka, a.s. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

6. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 513/2019-10 zo 17. decembra 2019 po predbežnom prerokovaní prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

7. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k prijatej sťažnosti a aby uviedol, či súhlasí s upustením od pojednávania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Predseda okresného súdu na výzvu ústavného súdu odpovedal podaním doručeným ústavnému súdu 10. marca 2020, v ktorom konštatoval, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 2 C 352/2014 nesporne došlo k priet'ahom v konaní. Uviedol: „Súd po doručení vyjadrenia žalovaného dňa 12.3.2015 vo veci riadne nekonal až do 21.1.2020, kedy nariadil pojednávanie. Z dôvodu úrazu sudcu a jeho práceneschopnosti bol termín pojednávania zrušený. V prípade dlhodobej práceneschopnosti sudcu, bude spis spolu s ostatnými spormi pridelený na prejednanie ostatným sudcom vybavujúcim danú agendu. Spis už bol v čase od 26.7.2018 do 20.3.2019 z dôvodu dlhodobej

práceschopnosti pridelený inému sudcovi, ktorý však vzhľadom na zaťaženie nestihol vec prejednať. Teda vo veci súd za dobu piatich rokov nerozhodol o žalobe a neodstránil neistotu sťažovateľky. Sťažovateľke nemožno pričítať žiadnu zodpovednosť za prieťahy v konaní.“

8.1 Zároveň predseda okresného súdu požiadal ústavný súd, aby pri prípadnom priznaní primeraného finančného zadosťučinenia zohľadnil skutočnosť, že žaloba o určenie vlastníckeho práva v prípade sťažovateľky nesmeruje proti podielovým spoluvlastníkom evidovaným v katastri nehnuteľností, ale proti [REDAKOVANÉ] Kysucké Nové Mesto, ktorý len spravuje spoločnú nehnuteľnosť, teda celé konanie trpí zjavným nedostatočným vymedzením okruhu sporových strán a ani v prípade úspechu by rozsudok proti označeným spoluvlastníkom nebol vykonateľný. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 5000 € je podľa neho neprimerane vysoké.

8.2 V závere vyjadrenia predseda okresného súdu oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľka na vyjadrenie okresného súdu reagovala svojím stanoviskom, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 27. marca 2020, v ktorom v podstatnom zopakovala, že trvá na podanej ústavnej sťažnosti, zdôraznila, že nestačí, aby súd vec prerokoval, prípadne vykonal rôzne úkony, bez toho, že by cieleným a systematickým postupom dospel k definitívnemu rozhodnutiu vo veci, že v dôsledku neefektívneho postupu okresného súdu vznikli neodôvodnené prieťahy, ktorými došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Vo vzťahu k tvrdeniu predsedu okresného súdu o vadách konania spočívajúcich v nedostatočnom vymedzení okruhu sporových strán uviedla, že táto skutočnosť nie je vôbec predmetom konania pred ústavným súdom a okresný súd sa týmito tvrdeniami len snaží obhájiť nečinnosť súdu.

9.1 Sťažovateľka tiež oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a zároveň vyčíslila trovy právneho zastúpenia za tri právne úkony s DPH spolu v sume 640, 66 eur.

10. Ústavný súd upustil so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s prehľadom úkonov v predmetnej veci, dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

14. Podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania môže ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

15. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

16. Podľa § 133 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, v náleze uvedie, ktoré základné práva a slobody boli porušené, ktoré ustanovenia

ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy boli porušené a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva a slobody.

16.1 Podľa § 133 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže a) prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal, c) zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa, e) priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

17. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

18. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

19. Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

21. Podstatu ústavnej sťažnosti sťažovateľky tvorí jej tvrdenie o porušení jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2 C 352/2014, v ktorom je sťažovateľka žalobkyňou. Konanie, ktoré začalo podaním žaloby 6. novembra 2014, nebolo podľa tvrdenia sťažovateľky do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené. Namietá, že okresný súd vo veci od podania žaloby nekoná.

22. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 2 C 352/2014 zistil takýto výpis relevantných procesných úkonov vo veci:

- 6. novembra 2014 bola podaná žaloba,
- 26. novembra 2014 okresný súd vyzval navrhovateľku (sťažovateľku) na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol uhradený 8. decembra 2014,
- 12. marca 2015 sa na výzvu okresného súdu k veci vyjadril žalovaný,
- 16. januára 2020 sa navrhovateľka [(sťažovateľka); správne žalobkyňa, pozn.] sťažovala predsedovi pre nekonanie vo veci, v ktorej nebol nariadený ani prvý termín pojednávania.

23. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím

súdu. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 305/2010).

24. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

25. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňoval tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníkov súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00). Podľa uvedených kritérií ústavný súd posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

25.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, predmetom konania na okresnom súde je žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov. Zároveň nič nenaznačuje, a ani z vyjadrení sťažovateľky či samotného odporcu nevyplyva jej faktická zložitosť. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade okresný súd vo veci nekonal vôbec, nemožno doterajší priebeh konania a jeho trvanie pripisovať faktickej zložitosti veci.

25.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd konštatuje, že nebolo zistené, že by jej konanie akýmkoľvek spôsobom prispelo k prietahom v konaní. Samotný odporca vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu uvádza, že sťažovateľke nemožno pričítať žiadnu zodpovednosť za spôsobené prietahy.

25.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Konanie na okresnom súde začalo doručením žaloby 6. novembra 2014. Okrem

výzvy na zaplatenie súdneho poplatku z 24. novembra 2014, ktorú sťažovateľka ako navrhovateľka vo veci obratom uhradila, a výzvy žalovanému na vyjadrenie vo veci, ktoré bolo okresnému súdu doručené ešte 12. marca 2015, sa vo veci sťažovateľky nedialo vôbec nič, čo zároveň potvrdil aj predseda okresného súdu. Od novembra 2014 teda okresný súd vo veci sťažovateľky vôbec nekonal okrem spomenutých dvoch úkonov, vo veci nebolo nariadené ani jediné pojednávanie.

26. V okolnostiach danej veci sťažovateľky nemá teda ústavný súd v postupe okresného súdu čo posudzovať, keďže okresný súd vo veci v podstate vôbec nekonal. Okolnosti, ktoré vo svojom vyjadrení uvádzal predseda okresného súdu, ktoré spočívali v práceneschopnosti, prípadne úraze zákonného sudcu či zaťažení konajúceho sudcu, nemôžu ospravedlniť takúto 5 a pol roka trvajúcu nečinnosť okresného súdu a už vôbec nemôžu ísť na ťarchu sťažovateľky.

26.1 Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu totiž nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, I. ÚS 466/2019).

27. V napadnutom konaní okresného súdu teda ani po 5 a pol roka trvajúcom súdnom spore nebola odstránená právna neistota sťažovateľky a nečinnosť okresného súdu jednoznačne znamená, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní.

28. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

V.

Prikázanie vo veci konať a rozhodnutie o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

29. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

30. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

31. V nadväznosti na výrok o porušení označených práv a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľky ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov, zohľadňujúc skutočnosť, že označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľky právoplatne skončená.

32. Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 €.

33. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä vzhľadom na nečinnosť okresného súdu v danej veci považuje za primerané v sume 3 000 €.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3, a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

34. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním a náhradou ktorých si sťažovateľka uplatnila v sťažnosti. Pri stanovení výšky priznanej náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal ústavný súd z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, podľa ktorej základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2019 je 163,33 € a hodnota režijného paušálu je 9,80 €. Za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2020 je 177,00 €, hodnota režijného paušálu je 10,62 €. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2019 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 346,26 € vrátane režijného paušálu ($2 \times 163,33 \text{ €} + 2 \times 9,80 \text{ €}$) a za jeden úkon právnej služby v roku 2020 (vyjadrenie) v sume 187,62 € vrátane režijného paušálu ($177,00 \text{ €} + 10,62 \text{ €}$), t. j. spolu 533,88 €. Keďže právny zástupca sťažovateľky je platiteľom DPH, vznikol sťažovateľke nárok na náhradu trov konania vo výške celkom 640,66 €. Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

35. Vzhľadom na čl. 133 ústavy a § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu